VÁROSI KÖNYVTÁR
9501

Új KEMENESALJA

II. évfolyam, 9. szám
1990. szeptember

KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA Megjelenik havonta Ára: 7,50 forint

A tartalomból:

Kenyeri–Pápoc: több, mint fél éve külön utakon (4–5. old.) ✧ Bronzba öntött, márványba vésett emlékezés (6. old.) ✧ Beszélgetés Claire Kennethtel (7–8. old.) ✧ ABC-áruház Celldömölk központjában (10–11. old.)

1088

Tanévkezdés

Mire lapunknak ezt a számát a kezébe veszi a Kedves Olvasó, az iskolák padjait a nyaralásra ezúttal oly alkalmas nyári szünet után újra benépesítették a diákok.

A celldömölki általános iskolákban valamennyi álláshely betöltésével sikerült biztosítani azt, hogy minden tantárgyat szaktanár tanítson. Az Eötvös Loránd Általános Iskola tanárát gyászolva kezdi a tanévet, a nyári szünet idején kellett végső búcsút venni Hujber Lajos tanár úrtól. Az ő kémiaóráit más iskola segítségével tudják szakszerűen helyettesíteni. Ezúttal is köszönetet mondunk a gimnázium két kémia szakos tanárnőjének, akik már az elmúlt tanévben is vállalták a kémiatanítást az Eötvösben.

A német nyelv tanítása megindult a sági Berzsenyi Lénárd Általános Iskolában is. A sági iskolában folyamatban van az 500 adagos korszerű, új konyha építése. Az új étterem nemcsak a kulturált étkeztetést teszi majd lehetővé, hanem alkalmas lesz az iskolai rendezvények megtartására is, sőt helyet adhat – alkalmilag bérbe adva – „civil" rendezvényeknek is. (Kérdésjavaslat a helyi AMONDÓnak: Kinek a lakodalmán vigadhat első ízben a nászànép a sági iskolában?)

A napközis csoportok száma átmenetileg csökken az általános iskolákban, az így felszabaduló bérkeretet nem hagyják kárba veszni, a nagy létszámú osztályokban magyar nyelv és irodalomból csoportbontásra használják fel, így a szaktanár félosztálynyi csoportokkal eredményesebben dolgozhat.

A Berzsenyi Gimnázium két első osztályába 74 tanuló nyert felvételt. Több, mint 10 éve nem volt ennyi első gimnazista. Az idegennyelv-választék a franciával nőtt, így az idén indulók közül már csak azok tanulnak orosz nyelvet, akik maguk választották. A német nyelv tanulására heti öt órában, kis létszámú csoportokban igen jó lehetőséget kapnak a mostani elsősök, akik közül huszonketten – építve általános iskolai tanulmányaikra – már „haladó" szinten tanulhatják a németet. Reméljük, többségük még gimnazista korában eredményes állami nyelvvizsgával szerez jól hasznosítható „diplomát" ebből a nyelvből. A fakultáció – a korábbi évekhez hasonlóan – most is felöleli az összes felvételi tantárgyat, lehetőség van minden, a gyakorlatban előforduló tárgypárosításra. Már az eddig beérkezett információk alapján is bizonyos, hogy a gimnázium a felvételik tekintetében maga elé kitűzött célt ebben az évben is elérte: az érettségizettek egyharmada az első „nekifutásra" felvételt nyert egyetemre, főiskolára. Néhány korábban érettségizettnek ez ismételt próbálkozásra sikerült. Bízunk abban, hogy a most elsős, másodikos – népesebb – évfolyamok is tartani tudják majd ezt a dicséretes arányt. A továbbtanulni nem szándékozók hasznos ismereteket szerezhetnek a gépírás, illetve az államigazgatási ismeretek fakultáción; a számítás-

(Folytatás a 2. oldalon)

1089

Harangszó

Az élőket hívom, a holtakat megsiratom, a villámokat megtöröm, mondja a latin közmondás a harangokról. Néztem a tv-ben a Szent István-harang ünnepélyes felszentelését és a helyére emelését. Vajon hány templom van ebben az országban, ahonnan a rendeltetéstől idegen célokra vitték el a harangot a két világháború során. Ismereteimből egy régi harangszentelés villan elő, keresgetek jegyzeteim között, ráakadok egy múlt századi, akkor még Kis Czellben történt harangszentelés leírására.

A Bencés Apátság a templomának két tornyában lévő

(Folytatás a 3. oldalon)

1091

A zsúfolásig megtelt katolikus templomban a hívek 40 év után újra méltó módon ünnepelhették meg a Nagyboldogasszony-napi búcsút. Az ünnepi szentmisét a Szent Benedek rend pannonhalmi főapátja, dr. Szennay András celebrálta. Képünk a szentmisére érkező főapát urat és kíséretét ábrázolja.

L. F.

1080

Gyorsinterjú Gömbös Ferenccel

– Képviselő Úr! Mennyire elégedett az országgyűlés törvénykezésének ütemével?

– Úgy gondolom, hogy a világon kevés olyan parlament volt, amelynek egy 40 éves időszak szinte összes törvényét meg kellett változtatnia. Ha erőltetett menetben és néha akadozva is, de úgy hiszem, hogy eddig teljesítette kötelességét.

– Milyen az ülések hangulata?

– A parlamentben nagyon jól előkészített, kemény munka folyik, s ez meghatározza a hangulatot is. Nem ritkán szinte pattanásig feszült a légkör, de azért nem hiányoznak a humoros jelenetek sem.

– Mely bizottságok munkájában vesz részt?

– Miután megtartottam a főállásomat, parlamenti bizottságnak nem tudok tagja lenni. Hozzáteszem: ez azt jelenti, hogy szavazati jogom nincs, de bármelyik bizottság ülésén részt vehetek. Így viszont több időt tudok a választóim között tölteni.

– Mikor várható „szűzbeszédének" megtartása?

– Ha úgy érzem, hogy feltétlenül szólnom kell és van érdemi mondanivalóm. Csak a szereplés miatt vagy az „odamondogatásért" semmiképpen nem kérek szót. Rengeteg más módja is van a hasznos munkának.

– Hogyan sikerül összeegyeztetni a fogorvosi praxist a képviselői tevékenységgel?

– Őszintén megvallva, nagyon nehezen. Remélem, hogy a megalakuló önkormányzatoktól több támogatást fogok ezen a területen is kapni. Betegeim részéről teljes a megértés és a türelem, amit ezúton is köszönök.

– Okoz-e nehézséget Ön-

(Folytatás a 3. oldalon)

TANÉVKEZDÉS

(Folytatás az 1. oldalról)

technika-informatika alapjait minden érdeklődő tanuló elsajátíthatja.

A celldömölki Szakmunkásképző Intézetben az immár III. évfolyamát indító szakközépiskolával együtt félezernyi diák kezdi a tanévet. Az iskola igazgatója elmondta, hogy minden bizonnyal ez az utolsó tanév, amikor még megyei előírás szerint megadott keretszámok figyelembevételével vették fel a tanulókat. Bízhatunk abban, hogy a jövő tanévtől kezdve már valóban – Kemenesalja igényeit kielégítően – indítható lesz az egyes szakmák képzése, egyre kevesebb fiatal kényszerül majd arra, hogy bejáróként vagy kollégistaként másutt szerezzen szakmát. Az iskola szeretne az egészséges társadalmi mobilitás „műhelye" lenni, még eredményesebben azon munkálkodni, hogy minden fiatal a képességeinek megfelelő és biztos megélhetést biztosító képzettséghez juthasson. Az intézet terveiről egyik későbbi lapszámunkban részletesebben is hírt kívánunk adni.

Óvodáskortól felfelé gyermekeink és a szülők számára egyaránt jó hír, hogy városunkban ezentúl szakképzett logopédus működik majd, aki a beszédhibák feltárásában és kezelésében segíthet. Az óvodák tájékoztatást adnak a teendőkről.

Az Ádám Jenő Zeneiskolában – a jánosházi tagozattal együtt – mintegy 400 tanulóval foglalkoznak. Az iskolának változatlanul kiemelt célja a tehetséggondozás. Évek óta van 15–20 olyan növendékük, aki eljut a művészpálya küszöbéig, s indulhat tovább a siker esélyével. Győr, Veszprém és Szombathely zeneművészeti szakközépiskoláiba is minden évben 3–4 diákjuk kerül, de a leendő óvónők, tanítónők és énektanárok is itt szerzik meg az elengedhetetlenül szükséges alapokat.

Minden növendékük a zene szeretetén, értő élvezni tudásán túl eljuttatni szándékoznak odáig, hogy amatőr együttesekben (ének- és zenekarokban) szerepelhessenek.

A zeneiskola – reméljük – mindannyiunk örömére ez évben–évadban is folytatja azt a nagy nyilvánosságnak szánt munkáját, amely életben tartja Celldömölk és a város környékének zenei kultúráját.

L. F.

A gazdák iskolája

A cím egy olyan iskolatípust jelöl, amelyben a kisbirtokosok, középparasztok a természet, a föld, az állatokkal való helyes foglalkozás, bánásmód, az adásvétel, a vagyonszerzés, a jövedelmező gazdálkodás titkait igyekeztek feltárni, s az ismereteket elsajátítani.

Ahogy a sok verejtékes nap után megtörtént a termés betakarítása, a jövő évi kenyérnek való a földbe került, az állatok takarmánya is tető alatt volt, csak akkor könnyebbült meg a gazda. Számot vetett lehetőségeivel és a maga módján jól meggondoltan készült a következő évre.

A tél folyamán a gazdák olvasókörökben, egyesületekben, a közélet fórumain cseréltek véleményt sok mindenről, így a mezőgazdaságról is. Minden községben működött egyesület. A működési szabályzatukban megfogalmazták, hogy a földművelés körébe tartozó ismeretek fejlesztését célozták, a gazdák elméleti és gyakorlati ismereteit igyekeztek bővíteni.

A gazdáknak egy szűkebb csoportja szervezett oktatásban vett részt, beiratkozott a téli gazdasági tanfolyamokra. 1940–41-ben ilyen, kétéves aranykalászos téli gazdasági iskola kezdte meg működését Celldömölkön is. 1940 márciusában a képviselőtestület rendkívüli ülésen foglalkozott a földművelési miniszter által kezdeményezett téli gazdasági iskola ügyével. Hokhold István községbíró és Lajtai Tivadar vezető jegyző Budapesten megállapodtak az iskola építéséről. Ennek értelmében 80 ezer pengőt az állam, 15 ezer pengőt pedig a község biztosít. A 15 ezer pengőt nem pótadóból, hanem hitelből kívánták biztosítani. Méltányolandó törekvés ez, hiszen Celldömölkön a lakosság kb. 10 százaléka dolgozik a mezőgazdaságban. A főszolgabíró azt javasolta, hogy a járás községei vállaljanak 150 pengős alapítványt a működéséhez és ennek fejében a községek 15, majd 30 tanulót küldhetnek ingyen évenként.

1940 novemberében két párhuzamos osztályban 90 gazda kezdte meg tanulmányait. Az iskola vezetésével Hajós István pápai szaktanárt bízták meg. A tanítás ideiglenesen a Levente Otthonban és az Ev. Ifjúsági Egyesület székházában folyt. A gazdák elméleti oktatása novembertől márciusig tartott, aki a két évet elvégezte, aranykalászos gazda lett. A jelvényt a tulajdonosa büszkén viselte a kabátja hajtókáján.

A két említett osztály egyikét ábrázolja a fénykép. Bizonyára vannak olyanok, akik 50 év múltán magukra ismernek. Azóta nagyot változott a világ és a termelési színvonal. A 6–8 mázsás kataszteri búzaátlag volt Fleischmann bánkuti búzákból. Mára hat–hétszeresére emelkedett, de említhetnék más ágazatot is, ami mögött megsokszorozott szakmai tudás van. Miért érdekes ez? Mindenekelőtt azért, mert napjainkban a föld körüli, szerteágazó vitákban csak azt halljuk, hány millió forintra lenne szükség a magángazdálkodás beindulásához, de hogy a gazdálkodáshoz szakismeret is kell, arról nem hallani. Vannak országok, ahol a gazdálkodni akarónak előbb vizsgázni kell: rátermett-e, érti-e azt, amit végezni akar. Komolyan veszik a földet. Ez jutott eszembe, amikor az egykor önálló földművelők tablóját kezembe vettem.

Káldos Gyula

Gyorsinterjú Gömbös Ferenccel

(Folytatás az 1. oldalról)

nek a választókerület kétközpontúsága és nagy területe?

– Nem tartom kétközpontúnak, én Vas megye 4. számú választókerületének képviselője vagyok. Trabantomon pedig mindenhová eljutok, ahová szeretnék vagy hívnak.

– Fogadóóráinak helye és időpontja?

– Változó, mert állandó irodám még nincs. Egyébként az a véleményem, hogy jobb, ha én megyek helybe, és természetesen lakásom ajtaja is bármikor nyitva áll mindenki előtt.

– Legemlékezetesebb képviselői élménye?

– Nem tudok egyet kiemelni. Amióta beléptem a Parlamentbe, szinte minden ülés tartogat számomra érdekességet. Ha mindenképpen választani kellene, akkor Tőkés László beszéde maradt meg bennem a legélénkebben.

– Mivel tölti a szabadidejét?

– Azt a keveset, ami van, barátaimmal. Persze ez sem igazi kikapcsolódás, mert természetesen akkor is „politizálgatunk". Ha jut időm rá, szívesen dolgozgatok a kertben. Sajnos, csak ritkán jutok el futballmérkőzésre, de legutóbb pl. meg tudtam nézni a Kemenesalja–Körmend összecsapást.

– Ki a kedvenc írója vagy művésze?

– Szeretem az irodalmat, de kifejezetten kedvenc szerzőm nincs. Legkedveltebb színészemmel az utóbbi időben gyakran találkozhatom. Ő ugyanis Darvas Iván, aki az SZDSZ képviseletében szintén az országgyűlés tagja.

– Köszönöm a beszélgetést.

Németh Tibor

HARANGSZÓ

(Folytatás az 1. oldalról)

négy harang mellé egy nagyobb, 24 mázsás harangot készíttetett. A harangot Kőszegen öntötték. Szállítás után a templom előtti téren sátorban helyezték el az új harangot. A Szent László nevét viselő harang felszentelését 1857. szeptember 6-án a pannonhalmi főapát végezte több ezer néző előtt. A prédikációra Szabó Imre iszkázi esperest, országos hírű hitszónokot kérték fel. Néhány mondat beszédéből.

„Tőletek is atyámfiai, távol maradjon minden veszedelem; ellenben szaporodjék meg fölöttetek a lelki és testi áldás. Uralkodjék szívetekben az igaz felebaráti szeretet minden tekintet nélkül. Szeressetek minden embert úgy, mint Jézus parancsolja. Mert hiszen mi lesz belőlünk szeretet nélkül, ha mindig akadnak közöttünk gonosztevők, kik bosszúállásból tüzet vetének felebarátjuk házának, elrabolják vagyonát és elveszik életét. Ha jót nem tudtok egymásnak tenni, rosszat ne tegyetek! Hiszen a vadállat sem irtja önfaját. Csak az ember volna-e az, ki egymással e földön megférni nem tudna, nem akarna? Forrj inkább eggyé a Jézusi szent szeretetben."

A beszéd után a harangot a helyére „csigázták". Délután kondult meg először, másodszor a pannonhalmi főapát, harmadszor Szabó Imre távozásakor. Ezután csak ünnepeken szólal meg. Az eseményeket Edvi Illés Pál nemesdömölki lelkész írta le.

1927-ből arról olvashatunk, hogy június 5-én Jándi Bernardin apát három új harangot szentelt fel, köztük az új, Szent László-harangot. Mindhármat Pesten öntötték. 1944-ben a Szent Benedek-harangot vitték el az 1927-ben felszenteltek közül.

Káldos Gyula

1093

Olaszországba készül a celldömölki Liszt Ferenc Vegyeskar

Október 4-én háromnapos vendégszereplésre indul Olaszországba vegyeskarunk. A pordenonei kórus vendégszereplését is viszonozza ezzel az Alpok–Adria Munkaközösség tagországai részvételével rendezett kórustalálkozón, amelynek a három észak-nyugati olasz tartomány, Venetia, Giulia és Friuli a házigazdája.

Kórusunk egy év múlva ünnepelheti megalakulásának 25. évfordulóját. A kórusalapítás gondolata a kórusban ma is aktív, a titkári tisztet is betöltő, a szakmájában már nyugdíjba vonult szobafestő mesternek *Balogh Istvánnak* köszönhető. Az ipartestületi énekkarok szép hagyományát akkor a földművesszövetkezet tudta támogatni. Három évvel később a kórus mai tiszteletbeli elnöke, *Németh László* tett sokat azért, hogy a kórusban a pedagógusok is helyet kapjanak. (Hogy az ő törekvéseit az akkori felettes szervek mi módon „hálták meg", arra sokan emlékezhetünk.) A kórus tagságának közel a fele azóta is a pedagógusok közül kerül ki, de a 45 körüli taglétszámban mindig helyet kap az utánpótlás is néhány középiskolás személyében. A törzstagok névsora hosszú lenne, Pista és Laci bácsin kívül azért hadd említsünk meg néhányat azok közül, akik a kezdetektől fogva tagjai ennek a nagyszerű, „nevelő-növelő" közösségnek. *Bartha István és felesége* nemcsak alapító tagok, de ők voltak az első és nem az egyetlen házaspár, akik a kórusban leltek egymásra. A kiváló versmondó, Bartha Istvánnak e téren versenytársa *Horváth Béla*, szintén alapító tag. *Nagy Antalné, Döbörhegyi József, Fekete Tibor* és *Molnár Gábor* is a legrégibb tagok közé sorolhatják magukat. A kórus a Dunántúl minden híres kórusszínpadán megfordult már (Szombathelyen, Kőszegen, Győrben, Kaposvárott,

Siklóson, Székesfehérváron, Veszprémben, Sopronban), sok sikert aratott a szövetkezeti és a pedagógus-kórusok fesztiváljain.

A mostani olasz út is sokadik már a külföldi vendégszereplések sorában; több ausztriai túra mellett sikerrel szerepeltek Lengyelországban és az akkori Kelet-Németországban is. Egy év múlva pedig az akkorra már egységes Németország nyugati felébe, Bochum városába készülnek.

A közel negyedszázad alatt otthonuk volt az Eötvös Általános Iskola, a KMK színpada (próbahelyként), a Lázár-ház és most már két éve az ideális munkakörülményeket adó mai zeneiskola.

A szövetkezeti támogatás ez év nyarán megszűnt, a jelenlegi tanácsi támogatást költségvetésük fedezetére remélhetően az új önkormányzat is vállalni tudja majd (évi 80–100 ezer forintról van szó). A költségek növekedése arra kényszeríti a tagságot, hogy most, szeptember elejétől havi 50,– forintos tagdíjat szedjen önmagától. Pártoló tagok, szponzorok, támogató alapítvány jelentkezése segíthetne gondjaikon. Megérdemelnék.

Léránt Ferenc

1094

AZ ÚJ KEMENESALJA KIVÁLÓ TERJESZTŐJE

Celldömölk központjában, az ABC Áruház előtt mindennap ott látjuk kis standjával TÓTH ISTVÁNT, a népszerű bongó és más nyereménysorsjegyek árusítóját. Már színfoltja ő a városnak. Vállalkozását szívesen egészítette ki lapunknak, az Új Kemenesaljának a terjesztésével. Minden alkalommal legalább négyszáz példányt ad el az érdeklődőknek, de – mint elmondotta – ennél többre is képes. Igen fontos, hogy a minden hónap első hetében megjelenő újság, csütörtöki napokon árusítható legyen. Ekkor van a piaci nap Celldömölkön, így a vidékiek is időben hozzájuthatnak az egyre keresettebb helyi laphoz. Szerkesztőbizottságunk ezúton fejezi ki köszönetét munkájáért, azzal a kéréssel, hogy legyen az Új Kemenesalja további jó propagandistája.

1095

Kenyeri – Pápoc

Egy évvel ezelőtt nem a legbékésebb szelek fújdogáltak Kenyeriben és Pápocon, hiszen mindenki a közös termelőszövetkezet szétválásáról beszélt. Akkor tudósítottunk arról a részközgyűlésről, amelyen ez véglegesen eldőlt és egyben ígéretet is tettünk Olvasóinknak, miszerint beszámolunk a már kettévált tsz munkájáról, eredményeiről.

Pápocon Tuba Kálmán elnök és **Pörneczi Károly** főkönyvelő válaszolt kérdéseimre.

– Hogyan kezdődött az önállóság?

– T. K.: Simán, problémamentesen lezajlott a vagyonmegosztás, mindkét gazdaság életképes maradt, el tudtunk indulni. Mindezek mellett a kenyeriek azt gondolják, mindent elhoztunk, a pápociak azt, hogy mindent otthagytunk.

– Rendelkeznek megfelelő szakemberekkel?

– Minden területen megfelelő szakirányú végzettséggel rendelkező, gyakorlott emberek irányítanak, és adott a dolgozók hozzáértése is.

– Itt Pápocon nem idősebb a tagság, mint Kenyeriben?

– P. K.: Az aktív dolgozók átlagéletkora közt nincsen lényeges különbség. Nálunk a 70 aktív dolgozóra 150–160 nyugdíjas tag jut, de ez nem befolyásolja a munkát.

– Földtörvény?

– P. K.: Úgy tűnik, egyelőre nem érdekli a tagokat a föld. Egyelőre a szövetkezeti formában látják a fantáziát. A pápoci föld amúgy sem a legjobb, nem kapkodnak érte. Úgy néz ki, hogy a mi tészünk együtt marad.

– T. K.: A kis létszám miatt szinte farmergazdaságnak tekinthető a tsz. Az viszont tény, hogy a sok fönti győzködés kihat az emberekre, s ez érezhető. Ez semmi esetre sem jó dolog, hisz amíg nincs határozott elképzelés, addig megzavarhatja a fejeket.

– Elnök úr! Tavaly Ön azt mondta, hogy ipari tevékenység is szóba jöhet. Mi ezzel a helyzet?

– T. K.: Az első fél év az alaptevékenységé volt. Beleszakadtunk az életbe, a zökkenőmentes munka feltételeit kellett megteremteni. Ez megtörtént, de azt is el kell mondanom, nemcsak a földdel van bizonytalanság, hanem az alaptevékenység termelvényeivel is.

– Milyenek a kilátásaik?

– T. K.: A 65–70 fős tagságnak jól meg kellene élni a 2600 hektár föld terményeiből és a hozzá kapcsolódó állattenyésztésből. Az iparral kapcsolatos minden lépés nagy körültekintést igényel, mert ahhoz nincs létszámunk, tagfelvételre lenne szükség. Nagyon meg kell gondolni, és csak biztos kilátások mellett lehet lépni ezen a téren. Jelen helyzetben egy emberre csaknem 40 hektár föld és 20 marha jut. Ebből meg kell tudni élnünk.

– Vállalkoznának egy gyorsmérleg készítésére?

– T. K.: Az aszály miatt nem úgy alakult a termés, ahogy vártuk. Jó közepesnek mondható a gabona és a nyári kalászosok terménye. Sajnos aggasztó a helyzet a jövő évi talaj előkészítésével, hiszen az eső hiánya miatt azt sem tudjuk csinálni.

– Kukorica?

– P. K.: Azzal lesz a legnagyobb gond. Akkor, amikor másutt legalább 3–4 mm eső volt, nálunk semmi.

– Az aszály okozta termés-kiesés fenyegeti a tsz létét?

– T. K.: Szűk esztendő azért nem lesz, nincs veszélyben a tsz léte.

– P. K.: Jelentős kiesés viszont az állami támogatás 30 százalékra való lecsökkenése, s ehhez jönnek még az áremelések (gázolaj, műtrágya, villamos energia stb). Ezek azért mind érzékenyen érintik a céget. Az áremelések mellett még az is növelte a tsz terheit, hogy több mint kétmillió forintot kellett a gépműhely építésére, gépek vásárlására, terménszárító létesítésére költeni. Persze ezek azért nagyon hasznos kiadások voltak.

– Még egyszer hallhatnék a tervekről?

– T. K.: A közeli jövőben marad az alaptevékenység, és reméljük, hogy az időjárás nem lesz olyan mostoha hozzánk, mint idén volt.

– Köszönöm a beszélgetést, s éri is csak azt kívánhatom, amit Ön!

*

Az elnökkel és a főkönyvelővel folytatott beszélgetés után felkerestem a javítóműhelyben dolgozó embereket, s őket is megkértem, hogy kötetlen beszélgetés formájában értékeljék az első önálló fél évet. Íme a vélemények összegzése.

Egyértelműen pozitívan értékelik a különválás tényét. Volt azóta béremelés, tán még valamivel nagyobb mértékű is, mint a szomszédban. A helyben lakóknak jó, hogy nem kell ingázniuk, a kezdés nehézségeit megértéssel viselték és igazi jó gazdához méltóan oldották meg. Sérelmezik azonban, hogy az osztozkodás után hozzájuk csak a silányabb gépek kerültek, amelyeknek a javítása sok időt igényelt. Volt olyan kombájnuk, amelyik jó, ha fél napot elment hiba nélkül. A kis létszámú tagsághoz képest soknak találják a vezetéssel megbízott emberek számát, szerintük kevesebben is el tudnák azt a feladatot látni. Úgy vélik, hogy munkájuk néha nagyobb odafigyelést és erkölcsi elismerést érdemelne vezetőik részéről. Nagyon sérelmezik és hátrányosnak tartják azt a megegyezést, miszerint a kenyeri tsz a készpénzvagyonból őket illető részt három év alatt, három részletben fizeti ki. Ismerve a pénz romlásának gyorsaságát, a sérelmeket érthetőnek tarthatjuk. Szó esett természetesen az általános, úgymond országos bajokról is, bár tudják, hogy

1096

KÉK hírek

1990. augusztusban Celldömölkön és környékén 57 esetben tettek feljelentést a rendőrségen. Ezek közül 48 esetben rendeltek el nyomozást. A jelentősebb esetekből emelnénk ki néhányat.

3-án a délutáni órákban U. B. celldömölki lakos lakásának ajtaját feltörték és 12 000 forint értéket tulajdonítottak el. 4-én virradóra betörtek a Sági út 4. szám alatti Divatáru üzletbe, ahonnan 55 000 forint értékben áruféleségeket vittek el. 4-én virradóra betörtek az ajtó befeszítésével a mesteri postahivatalba, ahol felfeszítették a páncélszekrényt és 37 000 forint készpénzt eltulajdonítottak.

13-án H. T. búcsúi táncmulatság után Jánosházára ment, ahol egy lakásban levetkőzött közösülés céljából és 11 000 forintját eltulajdonították.

Az elmúlt időben a Celldömölki MÁV Állomásfőnökségtől több bejelentés érkezett, miszerint az állomásra érkezés előtt rendszeresen megdézsmálták a külföldön vagy Magyarországon berakott vagonokat és azokból áruféleségeket, ruhaneműt, benzint tulajdonítottak el 60-tól 100 000 forintig terjedő értékben.

Néhány korábban közölt bűncselekmény elkövetőjét a rendőrség kézre kerítette. Természetesen ezeket az eredményeket is Olvasóink elé tárjuk.

1990. április 4-én virradóra a Pozsonyi út 10. sz. alatti lakatlan lakóházból 10 000 forint értéket, 17-én virradóra a zeneiskolából 100 000 forint értékben videómagnót, kazettákat, televíziót, rádiót, valamint 20-ára virradóra a gimnáziumból 15 000 forint értékben magnót, erősítőket, 28-ára virradóra a kenyeri használtcikk boltból mintegy 40 000 forint értékben ruhaféleségeket tulajdonítottak el ismeretlen tettesek.

Az elkövetők kiléte H. Z. és társai személyében ismertté vált, akik alaposan gyanúsíthatók más hatóságok területén elkövetett bűncselekményekkel is.

1990. április 11-én M. T. celldömölki lakos sérelmére követtek el betörést, kára kb. 8000 forint. Május 8-án N. J. celldömölki lakostól vittek el videómagnót, kazettákat. Június 7-én ajtó befeszítése után behatoltak a Sági csárdába, a Sági presszóba, valamint az ÁFÉSZ Hegyi úton lévő raktárába, ahonnét készpénzt, italt, dohányárut tulajdonítottak el. A bűncselekmények elkövetésével a fiatalkorú H. R. volt alaposan gyanúsítható. H. R. más hatóságok területén is követett el különböző bűncselekményeket (jármű önkényes elvétele, lakásbetörés stb.). H. R. ellen jelenleg is büntetőeljárás van folyamatban.

1990. július 16-án 22 óra 15-kor a rendőrjárőr tetten érte B. S. és M. J. celldömölki lakosokat, amikor a MÉH-telepről 4 zsákban 135 kiló súlyú alumíniumhulladékot tulajdonítottak el.

RL

Több, mint fél éve külön utakon

azok megoldása nem helyi hatáskörbe tartozik.

*

Kenyeriben Geiger Imre elnök értékelte az elmúlt időszakot, először ismertetve a vagyonmegosztás elveit, annak pontos menetét.

– Elmondaná, mi történt a szétválás kimondása utáni időszakban?

– A részközgyűlésen megválasztották az új vezetőséget is. A '89 júniustól az év végéig terjedő időszakot a halálos ellenségemnek se kívánom. Nagyon rossz volt, hogy némelyik szakember hol Kenyeri, hol Pápoc javára kedvezett. Mindezek mellett jó volt az utolsó közös zárszámadás, megadta az alapot a külön gazdálkodásra.

'90. január 1-je után kicsit romlott a munkamorál, néhány ember nem viselkedett etikusan, de elmondható, hogy a 90–95 százalék az rendes, becsületes ember. Azoknak sem lett igaza, akik azt mondták, hogy embereket fogunk kiszórni. Nem így lett, mindenki megtalálta a helyét. A fizikai dolgozók között is kellett átszervezés, de ott is mindenkinek van helye, fizetése.

Közel háromnegyed év távlatából elmondhatom, hogy zökkenőmentes volt az átállás. Persze ezek mellett a 3 főágazatban javítani kellett a paramétereken, különösen az állattenyésztést kellett rendberakni.

A növénytermesztésben az aszály gondot okozott, de talán a kukorica és a napraforgó kiheveri. A kalászosok rekordtermést hoztak, szintúgy a bíborhere is, jó a fűmag. Azért ezek mellett kritikus évnek nézünk elébe, a silózást előbb meg kellett kezdeni, és a minősége is rossz. Majd más takarmánnyal pótoljuk. A háztáji takarmányigényt kielégítettük, s van jövő évi tartalékunk is. Az állattenyésztésben az elosztás után 150 tehenet kaptunk, a tejtermelést a szétválástól napjainkig megduplázuk, a hízó marhák hízékonysága 30 százalékkal jobb. Célunk – egyelőre –, hogy veszteséges ne legyen az ágazat.

Az elosztásnál mindent elkövettünk, hogy nálunk maradjon az ipari üzem, hisz helyileg is itt található, s a tagság zöme is ittmaradt. Ezért a Pápocra eső hányadot pénzzel váltottuk, váltjuk meg, három részletben. Úgy néz ki, hogy idénre biztosítva van a teljes foglalkoztatottság. Mintegy 60 millió forint bevétellel számolhatunk. Meg kell azonban említenem, hogy az alapanyagok, energiahordozók drágulása hátrányosan befolyásolja működésünket.

Fontos volt a pénzügyi gazdálkodás megteremtése. Az elmúlt időszakot hitel nélkül vészeltük át, bár a jövőben érzékenyen fog érinteni bennünket az állami támogatás radikális csökkentése, ami csak 30 százalék lesz mindössze. Ezt persze próbáljuk kivédeni a hatékonyabb munkával, jobb szervezéssel, korszerű gépek beszerzésével.

Úgy érezzük, hogy Kenyeri a szétválásnak a hátrányát nem érzi, rendeződtek a sorok, elcsitultak a vihar hullámai. Az országban uralkodó káosz ellenére tudtunk 35 százalékos bérfejlesztést adni. Minden prémiumot eltöröltünk, mindenki alapbért kapott, s a jövedelme után mindenki megkapja a ráeső kiegészítőt.

– Hallhatnék a további tervekről?

– Két új tevékenységbe fogtunk. Egymillió forint értékben egy kötetlen, szabadtartású rendszerrel működő szarvasmarhatelepet építünk. A háztáji gazdaságok részére tápkeverőt alakítottunk ki, szintén milliós ráfordítással. A közeli múltban 6–7 millió forint értékben vásároltunk kombájnokat, gépeket.

A szövetkezet vezetőségével az a hosszú távú elképzelésünk, hogy a tsz-ben mindenki megtalálja a maga számítását. Ezért igyekszünk jól és eredményesen működni.

– Köszönöm ezt a sok részletre kiterjedő érdekes beszámolót, s kívánok továbbra is jó termést, jó feltételeket, jó anyagi és erkölcsi megbecsülést a munkához!

A pápoci gyakorlatot követve itt is beszélgettem dolgozókkal is, kikérve véleményüket a szétválásról, az azóta eltelt időszakról. Az ipari üzemben jártam.

A dolgozók örülnek, hogy megszűnt a szétválás körüli huzavona és normális munkahelyi légkörben dolgozhatnak.

Egyikük tréfásan mondta az elnökre, hogy „új söprű, jól söpör", szigorú, persze az igazi megítéléshez idő kell. Az ő munkájuk szinte semmit sem változott, munkaerőelvándorlás nem történt. Pozitívan könyvelik el a kapott béremelést, bár a jelenlegi árakhoz viszonyítva természetesen kevésnek tartják.

*

Hát ez lett volna két tsz életének féléves krónikája, természetesen a teljesség igénye nélkül, hisz igazán avatottan csak az tudna erről írni, aki ott keresi a kenyerét, boldogulását. Mindenesetre nagyon jó volt látni, hogy a tavalyi, robbanásig feszült légkör helyett mindenütt a békés munka uralja a tájat, s az emberek újra a föld felé fordultak, melyhez mi hűtlenek lehetünk, de ő el nem hagy minket soha, világra segít bennünket, megadja boldogulásunkat, s nyugalmat ád, ha elmúlunk.

Rozmán László

1087

Bronzba öntött, márványba vésett emlékezés

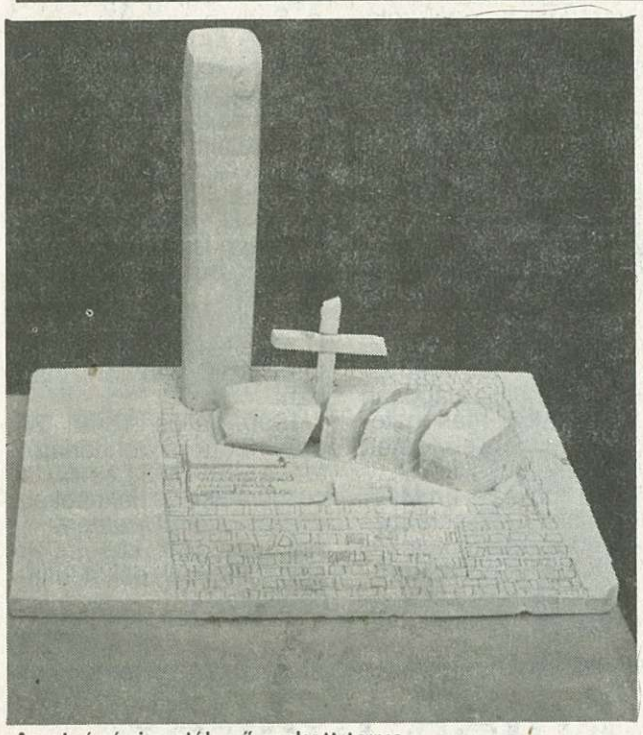

Az alsósági emlékmű makett-terve.

Kiskovácsné Tóth Emőke és **Kiss Sándor** szobrászművészekkel, az alsósági és celldömölki világháborús emlékművek alkotóival készült ez a beszélgetés.

Kiskovácsné Tóth Emőkétől, az alsósági emlékmű alkotójától elsőként ezt kérdeztem:

– Mi indította Önt arra, hogy ezt az álló és fekvő oszlopformát válassza?

– A 2,3 méteres álló és a 2 méteres fekvő, széttöredezett oszlop az egészséges és az elesett katonát szimbolizálja. Ehhez jön még hozzá a gránitfekete kereszt, amely formáját tekintve nem a keresztény egyház keresztje, hanem az a sebtében összeütött, hevenyében odatett kereszt, amit a katonák tettek egy, a Don-kanyarban elhalt bajtárs sírjára. Jel ez a kereszt. A mártírok halálának a jele, az összes mártíré, a gyerektől a katonán keresztül az elhurcolt zsidóig.

A park, ahol az emlékmű állni fog, gyülekezőhelye volt az ifjúságnak. Remélem, ezután is az lesz. Talán el fognak mélyülni a gondolaton, hogy miért ép az egyik oszlop és miért fekvő és töredezett a másik. Elmélyülhetnek azon a tényen is, hogy a sági áldozatok névsora el lesz helyezve – mintegy örök nyugalomra – az emléktábla alá.

– Miért a bazaltot választotta?

– Ez volt az alsóságiak kérése. A bazalt önmagában is szobor, hozza magában a kompozíció lehetőségét.

A bazalt és a gránit együtteséből, valamint a megmunkálás változatosságából jön létre a mű, tulajdonképpen ez teszi emlékművé.

Kiss Sándor szobrászművészt, a celli emlékmű alkotóját is a formaválasztásról faggattam:

– A világos kövön a fekete gyászlepel – hisz a bronz idővel megfeketedik – tragikus színezetet kelt – mondotta. A fekete lepelbe takart fiatal nő és a felirat arany betűinek kontrasztja csak fokozza ezt a hatást. Nem akartam látványos tragédiát, hősi emléket, mert ezeknek már lejárt az ideje. Azt akartam, hogy a fiatalság emlékezzen egy szál virággal a nagyapák halálos szerepére. Az elhajtott lepel az elmúlt időt jelképezi. Emlékezzünk a dolgainkra, vegyük le róla az igazságtalanság fátylát. A valóságot keressük, legyünk kíváncsiak, tárjuk fel az életüket, ismerjük meg a múltat, vigyük belőle tovább azt, ami értékes.

– Az emlékmű méretei?

– 2,3 méter az egész emlékmű, 170 centiméter a virágot tartó, függönyt elhúzó lányalak. Márványlap a háttér és márványlapon fog állni az egész kompozíció.

– Miért a márványt és a bronzot választotta?

– A nemes, örök anyag igénye és szeretete vezetett, valamint az, hogy a kettőnek az együttállása plusz olyan nemes együttest alkot, amely a feladathoz méltó. Abban a környezetben, ahol ott van a rendház, a barokk templom, a szobrok is ott vannak, szóval ez a környezet mind determinál, hogy odaillő anyagot válasszak. A Szentháromság téren tisztelettel és nem zavaró módon akarok jelen lenni. Úgy akarom lezárni a teret, hogy mindenki találkozzon vele, de annak ne zavarjam fenséges uralmát.

Rozmán László

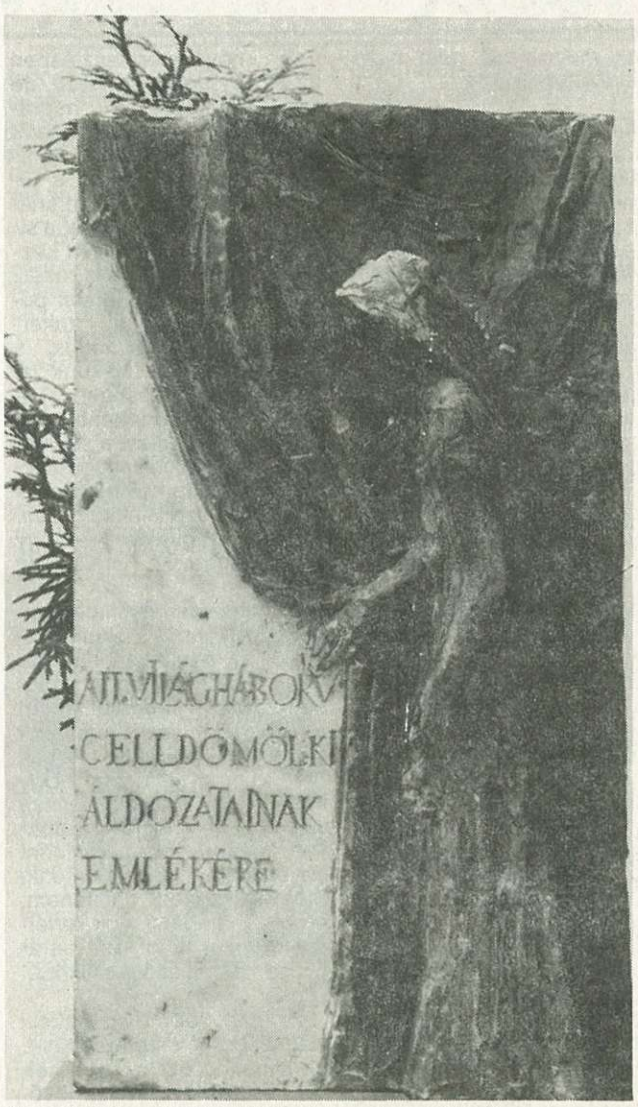

Ilyen lesz a celldömölki áldozatok emlékműve.

„Ha angol nevem van is, a szívem magyarul dobog..." 1098

Beszélgetés Claire Kennethtel

Könyvei bestsellerek, s ez nem kis szó a horror-, szex- és politikai kiadványokkal telített magyar könyvpiacon. Minősítsék érzelmes történeteit bárhogy kényes ízlésű esztéták, olvasók nagy tömegei szórakoznak jól kötetein és kapcsolódnak ki néhány órára a körülöttünk lévő egyre kínzóbb valóságból. Regényeiben többször találunk utalást Celldömölkre, ezért levélben kerestük meg, hogy közelebbről is megismertessük az írónőt olvasóinkkal. Az alábbiakban a kérdések és a válaszok szerkesztett szövegét adjuk közre.

– Kedves Klára asszony, nagyon hamar válaszolt levelemre!

– Ennek egy különös véletlen az oka. Ugyanis címemre naponta 30–40 levél érkezik és mivel titkárnőm nincs, nem érek rá minden levelet megnézni. Régen, amikor a férjem testőrszázados volt, nagyon közeli barátság kötött egy Németh Tibor nevű alezredeshez, aki Horthy kormányzó szárnysegédje volt. Azonnal feltéptem a borítékot, s rájöttem arra, hogy Ön nem azonos régi barátunkkal, aki talán már nem is él... De akkor már elolvastam sorait és szívesen válaszolok kérdéseire.

– Milyen kapcsolatok fűzték Önt Kemenesaljához?

– Férjem, Bárdossy Pál Mesteriben született, ahol édesapjának volt birtoka. Én csupán egyetlen nyarat töltöttem ott. Legjobban a Sághegy maradt meg az emlékezetemben. Apósom borpincéit gyakran felkerestük, amelyeknek nevét máig sem felejtettem el: „Betekints" és „Kitekints". Még most is fáj, hogy a birtokot és a szép kúriát elvették, államosították.

– Hogyan születtek első regényei? Milyen olvasmányélmények inspirálták?

– Még csak tizenhárom éves voltam, amikor már kiolvastam apám könyvtárának büszkeségét: a jubileumi, aranyba kötött százkötetes Jókai-díszkiadást. Későbbi olvasmányaim közül különösen nagy hatást gyakorolt rám Zilahy Lajos Halálos tavasza, amelybe szinte szerelmes lettem. Az Ág utca forró, fojtott erotikája teljesen felkavart. Valószínűleg ekkor kezdtem el tervezgetni, hogy írónő leszek. Erdős Renée biztatott arra, hogy írjak regényt. Így született meg az Éjszaka Kairóban. Alma, a szép magyar asszony és Dowery, a délceg gárdakapitány története kirobbanó sikerű volt, s a nagy példányszám ellenére napok alatt szétkapkodták.

– Mikor jelent meg az első mű és milyen néven?

– 1946 őszén és már akkor Claire Kenneth írói név alatt.

– Ez az Ön ötlete volt?

– A kiadóm akarta így, ő találta ki ezt az angol nevet, mert Bárdossy Klára néven nem publikálhattam. Férjem olyan tragikus történelmi nevet viselt, amely életre szólóan meghatározta sorsomat. Miután a könyv siker lett, a kiadó azonnal követelte a folytatást, ami Randevú Rómában címmel jelent meg.

– Elérkeztünk az ötvenes évekhez...

– Sajnos. Nem szívesen beszélek erről, mert a fiatalságomat nem tudja visszaadni senki. A könyveimet betiltották, mert „osztályidegen" voltam. A férjemmel együtt 1951-ben telepítettek ki bennünket Tiszasülyre. Kora reggeltől késő estig dolgoztunk a rizsföldeken, kötelező kényszermunkán. Közben az a rémhír terjedt, hogy a munkaképes férfiakat el fogják vinni oroszországi bányákba. Férjem és barátja, gróf Teleki László megszöktek, de a határon elkapták őket. Tiltott határátlépés kísérletének gyanúja miatt négyévi börtönt kaptak. Én pedig ott maradtam a kisfiammal abban az átkozott, romos házban a rizsföldek között. Nehéz, keserves évek voltak ezek.

– 1956-ban távoztak Magyarországról. Az időpont bizonyára nem csupán történelmi véletlen.

– Az orosz bevonulás után nem sok keresnivalónk maradt az országban. 1956 végén, karácsony előtt menekültünk át a határon. A magasfigyelőről lőttek ránk, de szerencsére nagy hóvihar volt. Amikor már lépni sem bírtam, férjem húzott maga után a havon. Isten megsegített bennünket. Azóta New Yorkban élünk.

– Hogyan alakult életük a lehetőségek hazájában?

– Nagyon nehezen kezdődött, mivel ismerősünk se volt és munkát se kaptunk. Később férjemet felvették liftesnek a Rockefeller Centerbe egy teherliftre, amely az alagsor és a 72. emelet között járt. Én, mivel tudtam angolul, valamint magas és vékony voltam (a sok koplalástól), manöken lettem egy szőrmeszalonban.

FÉRJEMMEL, BÁRDOSSY PÁLLAL

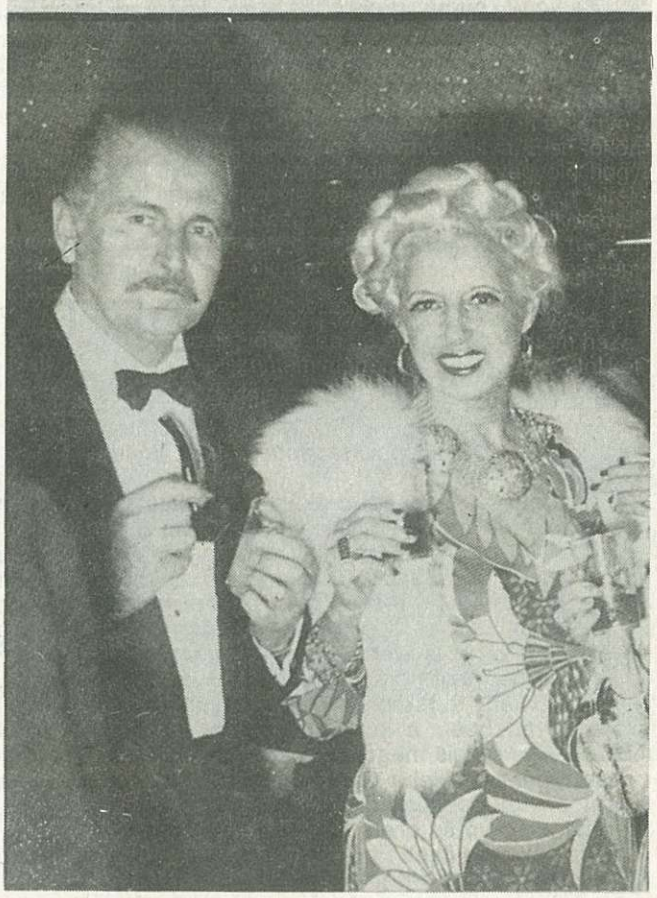

– Folytatódhatott-e írói pályája Amerikában?

– Tulajdonképpen az addig megjelent két regénynek köszönhető, hogy rendeződött életünk. Alig valamivel kivándorlásunk után férjem találkozott egy magyar könyvkereskedővel, aki azt ajánlotta: „Nálam sokan keresik a felesége regényeit. Adják el nekem örök áron az Éjszaka Kairóban és a Randevú Rómában jogdíját." Mivel szorult helyzetben voltunk, belementünk az üzletbe. Püski Sándor 5700 dollárt fizetett, ami akkor nekünk sok pénz volt. Ebből béreltünk lakást, vettünk autót. Férjem pedig elvégezve az egyetemet, mérnök lett. Ezután már én is a regényírással foglalkozhattam.

– Hány könyve jelent meg eddig?

– Összesen tizennégy regényt és több száz novellát írtam, melyek mind az öt kontinensen, sok nyelvre lefordítva jelentek meg. Magyarországon 9 könyvemet adták ki és 2,5 millió példány fogyott el belőlük.

– Úgy tudom, hogy e kötetek honoráriuma nem az öné lett.

– A szerzői jogdíjat Püski úr vágta zsebre, akit természetesen bepereltem, hiszen egész életem munkáját szeretné megkaparintani. A már említett szerződés nem volt érvényes Magyarországra, ahol a könyveim be voltak tiltva. Első fokon júniusban Pesten megnyertem a pert. Boldog vagyok, hogy hazánk felszabadult a szovjet elnyomásból, és olyan bírák ítélkeznek, mint Szilvay Géza úr, aki nekem, az antikommunista írónőnek adott igazat. Ezen a tárgyaláson nem tudtam megjelenni, mert férjemnek nemrég autóbalesete volt és nem akartam őt magára hagyni.

– 1956 után mikor lépett először magyar földre?

– A honvágy mindig gyötört, de 33 évig nem mentem haza. Tavaly nyáron végre elszántam magam és augusztus 3-tól két

(Folytatás a nyolcadik oldalon)

Beszélgetés Claire Kennethtel

(Folytatás a hetedik oldalról)

hétre Budapestre látogattam. Éppen azelőtt jelent meg első két regényem az Európa nevű nagy állami kiadónál. Amikor a Lenin körúti könyvesboltjukban a könyveimet dedikáltam, az utcán közel 3000 ember várakozott türelmesen a rettenetes hőségben. Fiammal kiszálltunk a taxiból, s ő vissza akart fordulni, mert azt hitte, hogy rossz helyen járunk. Csak amikor tapsolni kezdtek, akkor jöttünk rá, hogy mindannyian engem várnak! Számosan vidékről érkeztek, hogy lássanak. Sok szeretetet kaptam magyarországi olvasóimtól, virágokkal halmoztak el.

– Meghatottság érződik szavaiból...

– Nekem mindig a magyar olvasók álltak legközelebb a szívemhez, és ha angol nevem van is, a szívem mindig magyarul dobog...

– Az Ön könyvei a szerelem és a házasság témája körül bonyolódnak. Magánéletében mennyire volt szerencsés ezen a téren?

– Az én életem is egy kész regény. Még csak húszéves voltam, amikor első férjem elesett a Don-kanyarban. Özvegyen maradtam egy pici pólyásgyerekkel. Második férjemet agyonlőtték, mert a háború végén megmentett egy amerikai ejtőernyőst. Ezután lettem Bárdossy Pál felesége, akivel több, mint négy évtizede – bár kezdetben nehéz körülmények között – boldog házasságban élek.

– Végül: mit üzen az Új Kemenesalja olvasóinak?

– Sok sikert kívánok a lapnak és minden kedves olvasójának, azt, hogy reményeik váljanak valóra! Örülök, hogy elkészítette ezt az interjút!

– Én köszönöm a lehetőséget!

Németh Tibor

1099

CIGÁNYPORTRÉK

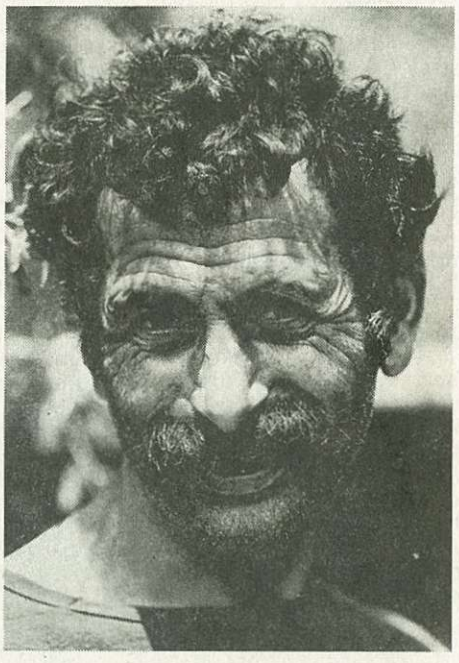

Hans Gustav EDŐCS fotói nem ismeretlenek a celldömölki közönség előtt. Legutóbb a vasutasok világát feltáró dokumentumként és műalkotásként egyaránt értékes képei ragadták meg figyelmünket, késztettek elgondolkodásra.

A mostani – zömmel portrékat – bemutató kiállítás négy évtized terméke, a fényképek Ausztriában, Magyarországon, Szlovéniában, Horvátországban készültek. A pannon föld négy országában, négy évtizedben. A kevéske tárgyi kellék, a viseltes ruhadarabok, a kopott zománcú edények nem hivalkodnak márkajelzéssel, nem nyomozható ki hol és mikor készültek a valóságot tükröző és éppen kérlelhetetlen objektivitásukban művészi fotók. Csak a szemek és a gyermekarcok fénylenek. Minden egyéb kortól és helytől függetlenül fénytelen bizonyíték, sorsábrázoló tanúság a csillogó papíron is. Nehéz, kemény sorsok, életek tekintenek ránk. A rohanó világban ki tudja mióta ugyanabban a kortalan korban maradóké, az utak mellett bárhol maradóké, a mégis megmaradóké, fennmaradóké.

Hadd idézzem Reha György sorait: „Edőcs képeiről komoly vagy vidám, akaratos vagy beletörődő, fiatal vagy idős, de mindenképpen életet szerető, szeretetre vágyó és szeretetet adó arcok tekintenek ránk..."

Tekintsük meg őket! Edőcs Gusztáv nagyszerű kiállítása szeptember 18-ig várja a látogatókat a Kemenesaljai Művelődési Központban.

L. F.

1100

KULTURÁLIS HÍRADÓ

Kemenesaljai Művelődési Központ

- Várhatóan szeptember 21-én nyílik meg Samu Géza szobrászművész tárlata.
- A güssingi fotóklub ez évi kiállítását októberre várják.
- Október 3-án du. 2 órai kezdettel a szombathelyi MMIK bábosai és a kőszegi Ciróka együttes mutatják be Cs. Szabó Attilának Petőfi: János vitézéből készült bábjátékát. (Belépő: 30,– Ft.)

A négy előadásból álló színházi bérletsorozat első vendége a budapesti Népszínház együttese lesz. Október 19-én Nikolai A windsori víg nők című vígoperáját adják elő. A további bérleti előadások:

- decemberben Breffort–Monnot: Irma, te édes zenés vígjáték – Józsefvárosi Színház;
- februárban Neil Simon: Furcsa pár komédia – zalaegerszegi Hevesi S. Színház;
- áprilisban Scarnacci–Monnot: Kaviár és lencse bohózat – budapesti Népszínház.

Az előadások kezdete este 7 óra. A négy előadásra bérlet 380, illetve 400 Ft-os árban szeptember 30-ig váltható.

Ádám Jenő Zeneiskola

- Szeptember 4-én évnyitó hangverseny, dr. Schlögl József amatőr festőművész tárlatának megnyitása (fél 6).
- Szeptember 18-án fél 6-kor olasz vendégművész pianisták négykezes koncertje, ugyanakkor a Képcsarnok tárlata megvásárolható művekből.
- Szeptember 23-án, vasárnap 10 órai kezdettel az evangélikus templomban a Liszt Ferenc kórus mutatja be olaszországi programjából az egyházi tárgyú műveket.

Az évad terveiből:

- az erdélyi származású Bozsodi család hangversenye (az édesapa és négy fia);
- Bognár Ferenc, a Szombathelyről Ausztriába elszármazott pianista hangversenye;
- és reméljük Kocsis Zoltán is meg tudja tartani hangversenyre szóló ígéretét;
- végezetül a most még NSZK-beli Bochum város kórusát várjuk az évadban.

L. F.

1101

Megbékélés háza – örömök kertje Mihályfán

Ezen a hosszú forró nyáron újra megpezsdült az élet a hosszú évek óta kihalt mihályfai evangélikus parókián. A lélekgyógyító cselekvő szeretet „készítette" alkalmakon, június 24-től július 4-ig és július 22-től augusztus 1-ig két csoportban mozgássérültek, augusztus 2-től 11-ig Erdélyből Hosszúfalu gyülekezetéből csángó magyar fiatalok, s végül augusztus 12-től 22-ig vak gyermekek: több mint százan részesültek a tevékeny szeretet lelket és testet üdítő, fizikai és szellemi erőt gyarapító áldott hatásában.

A vönöcki ifjú evangélikus lelkészházaspár, Kovács Imre és Tóth Márta hitben megalapozott kezdeményező és szervezőmunkája hozta létre ezt az áldásokban gazdag diakóniai szolgálatot. Elgondolásukat támogatták a BÁRKA Szakcsoport, a Magyar Evangélikus Ifjúsági Szervezet, a szentmártoni tsz, és széles körű, mindenre kiterjedő támogatást kaptak a helyi evangélikus gyülekezet tagjaitól, Vas Megye Tanácsa is részt vállalt anyagi támogatásával a gyakorlati megvalósításban. A gondozók a budapesti fasori gimnázium növendékei, a teológia akadémia hallgatói, egyetemista és dolgozó, Isten Lelkétől megérintett fiatalok, a helybeli és környéki ifjak – a keresztet együtt vállaló szeretet benső átélésével végezték az arra rászorulók körül nem éppen könnyű, odaadó munkájukat. Hiszen nem a részvét hozta őket ide, hanem a szolgálatra kész tevékeny szeretet lelke.

Amikor a napi programok felől érdeklődtem, Kovács Imre lelkésztársam elmondta, hogy házon belüli szigorúan kötött program a táborokban nem volt. Hiszen minden jelenlévő számára a természetközelség volt a legfontosabb, és az, hogy sokat mozogjanak friss levegőn. Külön örömteljes élmény volt valamennyi résztvevő számára a közös kirándulás, amelyre a szentmártoni tsz térítés nélkül bocsátotta rendelkezésre autóbuszát. Az esti beszélgetések családi közösségekké formálták mindenkor a csoportokat. Televíziót nem is vittek a táborokba. Amikor a próbák alatt lévők így összeülnek, egymás terhét hordozzák, egymás hite által erősödnek, egymás bizonyságtételét magukba szívják és megerősítve visszaadják egymásnak. Így segítik egymást, létük értelmet nyer.

Hadd igazolja ezt néhány sornyi levélrészlet: „Ilyen társasággal még nem voltam együtt. ... Nehéz volt magamról beszélni, de a többieken láttam, hogy jó volt nekik elmondani a gondjaikat. Így lassan megismertem mindenkinek az életét. Nehéz volt ezeket a gondokat hallgatni. Nekem is nehéz volt ezekkel a problémákkal küszködni; hogy nem volt barátom, a kisebbségi érzések, s hogy az állapotom maradandó lesz. És reméltem, hogy nem csak szomorú leszek, hanem vidám is. És sikerült, mert barátaim lettek."

A mihályfai parókia ezen a nyáron a megbékélés háza és az örömök kertje lett a nyilvánvaló vagy titkolt fájdalmak útját járóknak.

1102

Versenytárgyalás Celldömölkön az új lakásokra

A Gábor Á. u. – Mikes K. u. térsége hosszú ideje Celldömölk telepszerű többszintes lakásépítésre kijelölt területe. A mára kialakult beépítés így közel két évtized építészeti karakterét, építési technológiáját tükrözi, ezzel egyben az esetlegesség s a befejezetlenség érzetét keltve. Ennek az adott lehetőségen belüli feloldására került megrendelésre a terület beépítési tervének módosítása, amit az AGROBER szombathelyi irodájának építésze, Portschy Tamás készített el. A terv a beépítetlenül maradt, de a beépítéshez megfelelő közművesítettséggel (út, villany, víz, szennyvízcsatorna, csapadékvíz-csatorna, gáz) rendelkező területrészek alacsony intenzitású (kis lakásszámú), de az építészeti egységet javító beépítését tenné lehetővé. A tervezett beépítés két önálló épületből áll. Hasonló építészeti megjelenésű a terület déli térfalának jó lezárását adhatja.

A Gábor Á. – Mikes K. u. sarkára tervezett ház egy ötlakásos saroképület. Minden lakásegység három szinten helyezkedik el, a földszinten gépkocsitároló és üzletépítési lehetőséggel, az emeleti, illetve tetőtéri szinten a tulajdonképpeni lakásfunkcióval. A szintenkénti beépített alapterület 80 négyzetméter körül van. A Gábor Á. u. – Sági utca közötti területen egy négy egységből álló, ún. láncház építhető. Itt a lakásegységeket gépjárműtárolók kötik össze láncszerűen. A lakások földszint + tetőterében helyezkednek el, szintenként mintegy 70 négyzetméter nagyságban. Mindkét épületfajtára elvi építési engedély került kiadásra, ami azt jelenti, hogy az épületforma jelenleg kötött, de a végleges műszaki tervek készítésekor a leendő építkezők építési anyagokra, belső funkciós elrendezésre vonatkozó kívánságai – természetesen építőközösségenként egyeztetve – figyelembe vehetők.

Az építési telkeket versenytárgyalás útján értékesítik. A kikiáltási ár az ötegységes saroképületnél 800, a négyegységes láncháznál pedig 700 forint/négyzetméter. Figyelembe véve azt, hogy az egy építtetőre eső terület az első esetben 250 négyzetméter körül, a második esetben 350 négyzetméter körül van, a kikiáltási árszint 200–240 ezer forint körüli telekárat jelent egységenként. Az épületek jellege szükségessé teszi azt, hogy a versenytárgyalás öt, illetve négy nyertese a továbbiakban mind a tervezés, mind a kivitelezés alatt együttműködjön.

A versenytárgyaláson az vehet részt, aki szeptember 17-én 16 óráig a városgazdálkodási és ellátásfelügyeleti osztályon leadja pályázatát, illetve befizeti a 10 százalék letéti díjat, azaz 20 000 forintot. Az árverési ajánlatnak tartalmaznia kell a pályázó nevét, címét, a letéti díj befizetésének igazolását (csekkmásolat stb.). A versenytárgyaláson a telket elnyerő pályázók letéti díja foglaló, amely beszámít a telek vételárába. Az adásvételi szerződés az árverés eredményhirdetésétől számított 15 napon belül kerül megkötésre.

A versenytárgyalás szeptember 19-én 15 órakor lesz a Celldömölki Városi Tanács V. B. városgazdálkodási és ellátásfelügyeleti osztályán.

Bővebb felvilágosítással, befizetési szelvénnyel szintén az osztály szolgál.

DUMMEL OTTÓ

1103

ABC-áruház

Forgalmas helyen létesült, már több, mint két évtizede a város és környék kedvelt bevásárlóhelye, az ABC-áruház, az ÁFÉSZ 11. számú egysége. Ennyi idő után illik megkérdezni azokat, akik a pult túlsó oldalán vannak, hisz napi munkájuk, szorgalmuk, törekvésük a város lakóinak és a környéknek napi részévé vált. Abban az időben, amikor megnyitotta kapuját ez a fontos bolt, örömmel fogadtuk és a körülmények figyelembevételével korszerűnek tekinthettük. Ma már, két évtized után ez természetesen nem mondható el.

A vásárlók sok mindent látnak, tapasztalnak, de a belső üzleti fogások, gondok, nehézségek nem íródnak ki a bejárat ajtajára, az eladók arcára, a vezetők stílusára, azok többségében rejtve léteznek a mindennapokban. *Katona Károly,* aki *Holpert Jenő* üzletvezető után vette át a bolt irányítását és már 18 éve a posztján áll, nem kérkedik, inkább átgondolja az időt és elmereng mindazon, ami átrezdült ezen a bolton. Ő a csapatmunkáról beszél, rejtve saját szerepét azt mondja:

– Itt mindennek a fő részesei a pult mögött állók, a pénztárak mögött ülők és a vezető csapat, mindenekelőtt helyetteseim, Hömöstrei Pál, Elekes Gyula, Horváth József, valamint Biró Gáborné és Kovács Istvánné, a két műszakvezetőnk. Ők a mozgatórugói az áruház belső életének, segítőim a mindennapos irányításban.

Az eredményekről elmondja, hogy a forgalom a kezdeti időszakhoz nem mérhető, a nyitás évében 1 millió forint volt, ma már 110 millió a forgalom, az éves tiszta haszon 5 millió forint. Mindezt az áruház 630 négyzetméter alapterületén kell forgalmazni, megoldani.

Rosszak az áruátvételi és tárolási körülmények, a csütörtöki napon a forgalomáteresztő képesség lassú. A város közepén lévő bolt vásárlási szempontból nagyon kedvező helyen van, ide mindenki „bebotlik". Kedvelt üzlete a lakosságnak. Katona Károly erről így beszél:

Katona Károly.

– Az áruháznak természetesen vannak törzsvásárlói, mintegy 70 százalék, de nagy számban jönnek a környék lakói és külföldiek is. Alapvető cikkeket árusítunk, az árváltozások, amelyek ismeretesek és gyakoriak, sőt kedvezőtlenek, az alapvető élelmiszereket illetően nem változtatták meg a vásárlási szokásokat. A tejet, kenyeret, lisztet, cukrot mindenképpen meg kell vásárolni. A tőkehús tekintetében már más a helyzet, itt visszaesés van, heti 20 mázsa félsertés helyett 8–10 mázsát tudunk eladni.

Arra a kérdésre, hogy nehéz-e kereskedni mostanság, Katona Károly elmosolyodik.

– Nekünk tenni kell a dolgunkat. Önállóan végezzük a beszerzést és értékesítést. Az árubeszerzés többcsatornás, legközelebbi a kapcsolat a Kisalföld Füszérttel, de sorolhatom a többi fontos helyet is, legalább húszat, és ide tartoznak a magántermelők is. Gondot az okoz, amikor rajtunk kívüli okokból nem tudjuk beszerezni azokat az áruféleségeket, amelyeket a vásárlóink keresnek és szeretnének megvenni. A hiánycikk a kereskedőnek mindig fáj. Gondok tehát akadnak bőven, azonban van egy – sajnos – állandósuló probléma, amellyel sok a dolguk. Arca erre elkomorul, kérdezem beszélhetünk-e erről?

– Miért ne, legalább kimondhatom magamat. Az áruházi lopásokról van

1104

Rendhagyó nekrológ

Egy bizonyos szinten túl a nemzetek nagysága nem a katonák, atomerőművek és egyéb technikai csodák számán mérhető, hanem sokkal inkább a kiművelt emberfők zsenialitásán. Így vagyunk ezzel akkor is, ha egy országon belül egy kisebb tájegység, város keresi helyét.

Most egy adósságot törlesztek, amikor a nemrég elhunyt országos hírű építészre – akinek útmutatása mellett sok kiváló építész nevelkedett fel –, *Lőrincz Józsefre* emlékezem. Rendhagyóvá teszi a nekrológot, hogy az építészeti eredmények tételes felsorolása helyett egy beszélgetést adok közre a csöngei származású építész édesanyjával, akivel a gyerekkorról, a pályára irányító tényezőkről, s a szülőföldhöz való kötődésről váltottunk szót. Lőrincz József épületekben nem hagyományozta magát erre a tájékra, de sokkal fontosabbat adott Celldömölk városának. Nem mást, mint a város címerét. Azt a címert, amely híven tükrözi a város múltját, jelenét, szellemiségét. Íme a beszélgetés.

– Mesélne a fia gyerekkoráról?

– 11 éves múlt, amikor 42-ben elvitték a frontra az apját, aki onnan sosem tért vissza. Mielőtt elment, azt mondta: „Ha a gyereknek kedve lesz valamihez, vissza ne fogd!" Amikor elvégezte a 6. osztályt, a Takács tanító úr áthívatott az iskolába – először azt hittem, valami baj van –, és egy akkori minisztériumi rendeletre hivatkozva azt mondta, hogy valamit kezdeni kellene a gyerekkel.

Elment Szombathelyre a tehetségvizsgára és mivel ott a legjobbak között volt, felvették a Premontrei Gimnáziumba. Szállása a Szalézi intézetben volt, ahová hozzá hasonló árva gyerekeket vettek fel. Öt évet végzett el Szombathelyen, majd áttették a celli gimnáziumba, ahol egy évben két év anyagából vizsgázott le. Az érettségi után azonnal felvették az egyetemre (Budapesti Műszaki Egyetem) és jó eredménnyel el is végezte a tanulmányait. Első munkahelye az a Budapesti Lakóépület Tervező Vállalat volt, amelyet később, győri évei után haláláig igazgatott.

– Mi az, amit itthonról vitt?

– Az apja zsellér, ezermester volt, ő is mindig épített, traktort faragott répából, kicsi gépeket készített. Aztán mégis az építészetet választotta. A kérdésemre azt mondta, hogy érez magában egy kis művészetet, és a gépeknél azt nem fejlesztheti, de az építészetnél igen. Ennek lett aztán az eredménye, hogy nem sokkal a pályakezdése után Ybl-díjat kapott.

– Mit mondott, miért vonzották a lakóépületek?

– Hogy jó, kényelmes helyen lakjanak az emberek, hogy jól érezzék magukat a házaikban. Sokat dolgozott, mindig későn járt haza. Szerette az embereket.

Dolgozott az Országos Műemléki Felügyelőségen, az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumban, s innen hívták vissza első helyére igazgatónak. Tagja volt a pesti Városszépítő Egyesületnek is. Egyszer viccesen azt mondta nekem: „Ha meghalok és a pesti temető nem fogad be, akkor van aki befogad, mert Hatvan városának díszpolgára lettem."

Persze befogadta a pesti temető.

– Hogy viszonyult a szülőföldjéhez?

– Ragaszkodott, de a munka nem adott neki annyi időt, amennyit szeretett volna. Hetekkel ezelőtt azt mondta, hogy elmegyünk Edericsre, kipihenjük magunkat, utána megyünk Csöngére és meglátogatjuk az összes rokont. Hát most őt látogatták meg a rokonok a temetésén.

Nagyon érzékeny természet volt, mindig örömöt akart nekem szerezni, nem akart soha megbántani. Mindig mondtam neki és mások is mondták, hogy ne dolgozzon annyit! Most itt van!

Ez volt az életünk útja, fiam...

Lőrincz József építész 1990. december 25-én lett volna hatvanéves.

Rozmán László

Celldömölk központjában

szó, csak egy adat: 21 év alatt 30 darab 50 lapos füzetet használtunk el az áruházi lopások jegyzőkönyvezése céljából. Gyűjteményem van és sok-sok tapasztalatom. Az említett két évtized alatt 1 500 (!) leleplezett lopás történt, a szövetkezet egészére vetítve ez eléri a 90 százalékot. Persze ennél több a lopás – sajnos –, példákat nem sorolok, van pironkodni való.

Mindez azt bizonyítja, hogy feszültség van bőven és hozzáteszi: – Ugyanakkor országos probléma, hogy a szakma nincs megfizetve.

Katona Károly ismert személyiség a városban, sőt egész Kemenesalján. Fiatalon kezdte a pályát, s nem hagyta el. Igyekezett mindent megtanulni, életét szentelte rá. Őszülőben már szívesen emlékszik vissza a megtett útra és azokra, akiktől tanulni lehetett és tudott. Dolgozott Jánosházán, itt kezdett 1949-ben kereskedelmi tanulóként, volt vásározó, egyszemélyes boltvezető Nemeskeresztúron, majd ruházati szakmában is szerzett tapasztalatokat. A szövetkezet irányításában, mint kereskedelmi felügyelő járta a vidéket, üzemágvezető volt Kenyeriben, de volt vendéglátóipari osztályvezető is.

– Leírtam a szükséges vargabetűt – mondja –, de minden munkahelyemen újabb tapasztalatokat gyűjtöttem. Ami a legfontosabb, hogy 40 év alatt beteg nem voltam, minden munkahelyemre áthelyezéssel kerültem, jól érzem magamat e fontos poszton is, itt az ABC-ben, nem tudnék már más lenni, mint kereskedő.

Beszélgetésünk során sok másról is szó volt, látja a buktatókat, elmosolyodik számos olyan központi intézkedésen, ami csak zavart keltett, nehézségeket okozott, és így megbuktak. Már csak rákérdeztem egyre, a 9 óra előtti szeszárusítás tiltása mennyire csökkentette a forgalmat?

– Semmit nem jelentett!

E kis eszmecsere révén másképpen lépem át az ABC-áruház küszöbét, tudom, hogy az ott dolgozók érző emberek, nehéz munkát végeznek, jobbat és többet akarnak, és sokszor rajtuk kívüli okok nehezítik munkájukat. Ha több megértéssel vagyunk irántuk, akkor nem csak a pult egyik oldalán állunk.

Dala József

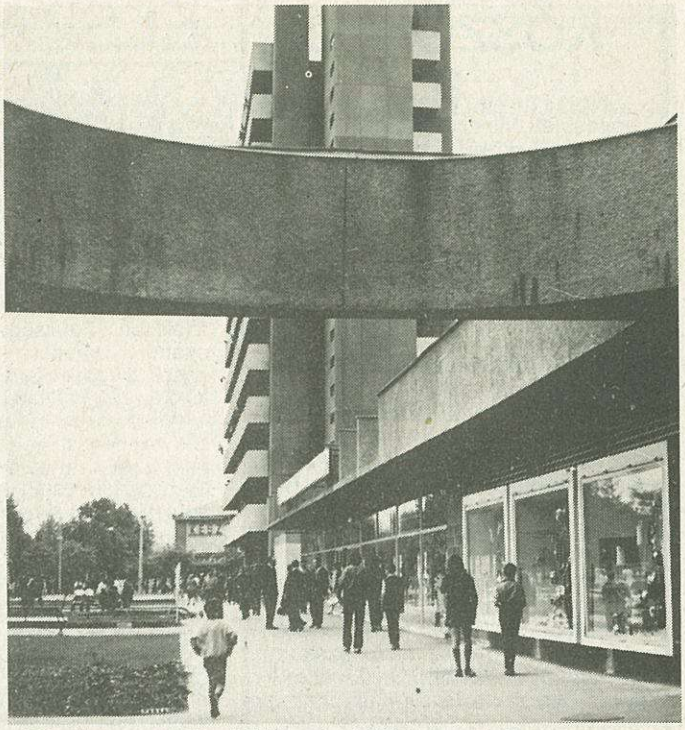

Részlet a celldömölki bevásárlóközpontból.

Anyakönyvi hírek

CELLDÖMÖLK

Születés: Nagy Miklós és Horváth Edit leánya: Katalin, Szép László és Kovács Ildikó fia: Máté, Karvalics László Csaba és Pethő Tünde leánya: Roxána Adél, Bakos Ottó és Bóczi Tünde leánya: Tünde, Kovács László és Imre Anita Irén fia: Balázs Péter, Orbán László János és Obráz Katalin fia: László Renátó, Varga Róbert és Horváth Györgyi fia: Balázs, Borbély Sándor és Bárdosy Mária fia: Sándor, Stubán Tibor és Pál Zsuzsanna fia: Norbert, Kozma Sándor és Mayer Ildikó fia: Gábor Géza, Pekk József és Kovács Csilla fia: Tamás.

Házasságkötés: Pataki Márton és Szalai Márta, Velekei György és Szilvágyi Mónika, Göcsey Csaba János és Patonay Zsuzsanna, Horváth István Tamás és Töreki Éva, Nagy Árpád és Németh Szilvia, Tuller József Tibor és Szalai Ildikó, Finta József és Kovács Tünde, Ipsics József és Szélesi Mária, Sebestyén Lajos és Elek Ágnes.

Halálozás: Borsodi Sándor, Garai Zoltán, Zeleny Lajos, Sitkovics Lajos, dr. Bérdi Gusztávné dr. Kovács Ibolya.

JÁNOSHÁZA

Születés: Lakatos János és Horváth Berta Mária fia: Bertold Dániel, Farkas Zoltán és Rácz Adrienne fia: Zoltán Dániel.

Halálozás: Bibó András.

KARAKÓ

Születés: Papp László és Horváth Erika fia: Tamás.

KEMENESPÁLFA:

Születés: Péter Pál és Nyári Irén leánya: Noémi.

NEMESKERESZTÚR

Születés: Butta János és Marton Terézia fia: János.

DUKA:

Halálozás: Csirkovics Dezsőné Péter Vilma, Boros Sándorné Boros Gizella.

BOBA

Halálozás: Tanai Lajos, Köteles Ferencné Horváth Mária, Kiss Józsefné Németh Mária.

EGYHÁZASHETYE

Születés: Bakodi Sándor és Péntek Erika fia: Gergő, Bognár Antal János és Pécz Piroska fia: János.

Házasságkötés: Marton Zsolt és Káldi Krisztina, Mestery Károly és Sipőcz Krisztina, Komáromi Róbert és Pécz Ágnes.

KÖCSK

Születés: Kiskovács László József és Szakos Magdolna Margit leánya: Ágnes.

OSTFFYASSZONYFA

Születés: Szente József és Giczi Katalin fia: Ádám.

CSÖNGE

Születés: Koronczai Ferenc és Frankó Anna Mária fia: Róbert.

Halálozás: Vida Dénes.

NAGYSIMONYI

Születés: Cseri Lajos Ernő és Szákovics Anna leánya: Réka Anna, Mészáros János és Becsei Julianna leánya: Flóra, Szalai Attila és Bertalan Orsolya leánya: Krisztina.

Halálozás: Tóth János.

VÖNÖCK

Születés: Németh István és Németh Erzsébet leánya: Krisztina, Tőke Gábor és Papp Andrea leánya: Adél.

MERSEVÁT

Születés: Nagy Tibor Antal és Sárosi Katalin leánya: Krisztina.

KENYERI

Születés: Papp Ferenc és Varga Ágnes Éva leánya: Tímea.

1106

KÖSZÖNTŐ

Kevés helyen sikerültek a sportegyesületi fúziók úgy, mint 1975-ben Vönöckön. Tizenöt év után magasabb osztályba lépett a Kemenesalja. A tavalyi megyei bajnoki ezüstérem után aranyat „kovácsoltak" a labdarúgók. Köszöntjük őket az NB III-ban! Köszöntjük őket magunk és szurkolóik nevében. A jól sikerült hazai rajt – 0-0 a Körmend ellen – legyen megnyugtató és egyúttal lelkesítő is a továbbiakban. Eddig is kitűnően szórakozhatott a csapat lelkes szurkolótábora. Most, az NB III-ban remélhetőleg még színvonalasabb mérkőzéseknek lehetnek tanúi. Egyet azonban ne felejtsenek, a focisták mindig győzni akarnak, ez azonban ebben az osztályban nem mindig fog sikerülni, ezért ne legyenek türelmetlenek a csapattal szemben. Bízzanak a játékosok lelkesedésében, az edző szakértelmében, a vezetők irányításában. Mi is bízzunk a fiúk tudásában, a kemenesaljai szívben. Sok sikert Kemenesalja!

1107

LABDARÚGÁS: KEMENESALJAI CSAPATOK A MEGYEI II. OSZTÁLYBAN

Szeptember 9. (14.00 – 16.00): Hosszúpereszteg–Ostffyasszonyfa, Jánosháza–Bő, Kemenesmagasi–Pecöl, Cserhát SE (Kenyeri)–Szergény, Nagysimonyi–Gérce S. V.

Szeptember 16. (14.00 – 16.00): Szergény–Csénye, Ikervár–Kemenesmagasi, Pecöl–Jánosháza, Gérce–Cserhát, Ostffyasszonyfa–Nagysimonyi.

Szeptember 23. (13.00 – 15.00): Bő–Ostffyasszonyfa, Jánosháza–Ikervár, Kemenesmagasi–Szergény, Cserhát–Nagysimonyi.

Szeptember 29. (13.00 – 15.00): Szergény–Jánosháza, Nagysimonyi–Csénye, Gérce–Kemenesmagasi, Ostffyasszonyfa–Cserhát.

Október 7. (12.00 – 14.00): Pecöl–Ostffyasszonyfa, Hosszúpereszteg–Szergény, Jánosháza–Gérce, Kemenesmagasi–Nagysimonyi.

Október 14. (12.00 – 14.00): Szergény–Bő, Cserhát–Kemenesmagasi, Nagysimonyi–Jánosháza, Ostffyasszonyfa–Csénye.

Október 21. (12.00 – 14.00): Ikervár–Ostffyasszonyfa, Pecöl–Szergény, Hosszúpereszteg–Nagysimonyi, Jánosháza–Cserhát, Kemenesmagasi–Csénye.

Október 28. (12.00 – 14.00): Szergény–Ikervár, Cserhát–Hosszúpereszteg, Csénye–Jánosháza, Nagysimonyi–Bő, Ostffyasszonyfa–Kemenesmagasi. (A zárójelben az elő- és főmérkőzések kezdési időpontja.)

1108

ELSZABADULT INDULATOK

Befejeződött az 1990. évi városi kispályás labdarúgó-bajnokság, amelynek története nem íródik aranybetűkkel. Sportszerűtlenség sajnos bőven akadt. Játékosok jogtalan szerepeltetése, a játékvezetők küldés ellenére történő távolmaradása a mérkőzésekről, sportvezetők becsmérlése, sértegetése, gyanúsítgatása stb. Mindezek az indulatokat elszabadították. Csapatvezetők mulasztásáért is a rendezőket tették felelőssé. Szükségesnek látjuk néhány esetről nyilvánosan is szólni, hogy a haragosok megbékéljenek, a tanulságot pedig ki-ki a saját belátása szerint leszűrhesse.

A bajnokság kiírását áprilisban a rendezők minden érintett munkahelyre eljuttatták. Ebben a nevezési határidőt május 11-ben határozták meg. E napon volt a sorsolás is, melyre minden csapat vezetőjét meghívták. A hagyományoknak megfelelően amelyik csapat vezetője, megbízottja nem tudott a sorsolásra elmenni, szóban vagy levélben és a nevezési lap leadásával kérhette besorolását a bajnokságba. Nyolc csapat élt így vagy úgy a lehetőséggel, akik május 17-én el is kezdték a bajnokságot. A harmadik fordulót játszották már a csapatok, amikor a MÁV Építési Főnökség részéről jelentkeztek, hogy befizették a nevezési díjat, de nem sorsolták a csapatukat. A befizetés igaznak bizonyult, azonban a befizetők „elfelejtették" a csapatot nevezni. Azaz sem szóban, sem levélben részvételi szándékukat nem közölték, a nevezési lapot nem küldték vissza. A csapat képviselőivel a rendezők tisztázták az esetet és természetesen felajánlották a nevezési díj visszafizetését, vagy a téli teremtornába való beszámítását. Az Építési Főnökség képviselői az utóbbi mellett döntöttek. A megegyezés ellenére több támadás érte a rendezőket, meggyanúsítva azzal is, hogy a rendező szerv a hibás azért, hogy a csapatot nem sorsolták.

A mérkőzéseket tekintve problémamentesen indult a bajnokság. Azonban ahogy közelgett a befejezés, egyre szaporodott a sportszerűtlenség. A legtöbb csapat – mit sem törődve a kiírással – egyre-másra jogosulatlan játékosokat szerepeltetett. Ezt a vétlenek szintén a rendezőkön kérték számon. Pedig a versenykiírás egyértelműen fogalmazott: „csak azok a játékosok szerepelhetnek, akiket csapatuk nevezési lapján bejelentettek". Ki akkor a felelős, ha jogtalanul játszott egy játékos? Ugye nem a rendezők... Ennek ellenére egy-egy vereség esetében olyan csapat is a rendezőket okolta, amelyik rendszeresen szerepeltetett jogtalanul játékost! Az eljárás pedig a sportszabályzatok szerint adott volt, a mérkőzést meg kellett óvni, azaz a szabálytalanságot óvással a rendező szerv tudomására kellett volna hozni. Ez a legtöbb esetben elmaradt, így a szabálytalanságot nem lehetett felderíteni.

Egyes személyek részéről súlyos rágalmazások is érték a rendezőket, mondván, hogy „csak a nevezési díjakat szedik be, de még játékvezetőket sem biztosítanak, csak elteszik a pénzt". Szívesen tárjuk a nyilvánosság elé ezzel szemben a valóságot, melyről bárki meggyőződhet a sportfelügyelőségen. A nevezési díj csapatonként 1000 forint volt. Ez a bevételi oldal, amely összesen 8000 forint. Ezzel szemben a kiadás: bérleti díj: 10 000 forint, személyi kiadás, ami a játékvezetői díjakat, alkalmi munkabért és annak társadalombiztosítási járulékát tartalmazza 11 290 forint, versenydíjak költsége 3100 forint. Ez összesen 24 390 forint. A számok alapján döntse el mindenki, hogy mi az igazság.

Sajnálatos volt, hogy két mérkőzésen a kiküldött játékvezető nem jelent meg. Távolmaradásukkal megzavarták a lebonyolítást. Természetesen az ezzel kapcsolatos intézkedések nem maradnak el.

A rendező szerv a tanulságokat az esetekből levonja és olyan intézkedéseket határoz el közösen az érdekelt csapatokkal, amelyek biztosítják a legközelebbi terem- és szabadtéri bajnokságok sportszerű lebonyolítását. Tervezzük: 1. A sportszerűség biztosítása érdekében olyan játékosigazolás bevezetését, amely lehetővé teszi a játékvezetők részére azoknak a játékosoknak a mérkőzésből való kizárását, akik nem jogosultak szerepelni. 2. A csapatok képviselőiből létre kell hozni egy döntőbizottságot, akik a renitenskedő csapatok, játékosok ügyeiben döntenek majd. 3. A játékvezetők személyes meghallgatásai után kerülnek kijelölésre azok, akik vállalják és képesek is eleget tenni az elvárásoknak.

Befejezésül: a bajnokságot végül is az a csapat nyerte meg, amelyik tiszta eszközökkel harcolta ki az első helyezést.

1990. évi bajnokság végeredménye:

1. ÉLGÉP	14	11	1	2	38–21	23
2. Vízrendezés	14	10	2	2	46–25	22
3. Költségvetési Ü.	14	7	3	4	38–32	17
4. Honvédség	14	7	2	5	38–33	16
5. Városi Tanács	14	4	4	6	33–39	12
6. MÁV Vontatás	14	4	1	9	35–46	9
7. Sütőüzem	14	3	1	10	35–52	7
8. CELLÉP	14	2	2	10	24–39	6

1109

ASZTALITENISZ: NB III. FÉRFI CSB. ŐSZI SORSOLÁSA

Szeptember 8.: CVMSE–Mosonmagyaróvár
Szeptember 22.: Nagykanizsai Üveggyár–CVMSE
Szeptember 23.: CVMSE–Szombathelyi Építők
Szeptember 29.: Győri Volán–CVMSE
Október 6.: CVMSE–Sopron
November 3.: Szombathelyi Latex–CVMSE
November 10.: CVMSE–Várpalota
November 17.: Keszthely–CVMSE
December 1.: CVMSE–Peremarton

A mérkőzések kezdési időpontja 10.30 óra, helye a Gayer Gyula Általános Iskola tornaterme.

ÚJ KEMENESALJA

KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA. Kiadja: Celldömölk Város Tanácsa. Szerkesztőség: Celldömölk, Tanácsköztársaság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: DR. TÖMBÖLY TAMÁS. Szövegszerkesztés: SZÜV TYPO-team, Szombathely. Felelős vezető: PRÁCSER LÁSZLÓ igazgató. Nyomdai munka: UniPRINT Kft. Szombathely. Felelős vezető: MILISITS FERENC. Eng. szám: III/PHF/194/VA/1989.